

Să citim Biblia împreună

Evanghelia după Luca
CAPITOLUL I

24 Peste câțva timp, Elisabeta, nevasta lui, a rămas însărcinată și s-a ținut ascunsă de tot cinci luni. „Căci”, zicea ea, 25 „iată ce mi-a făcut Domnul, când și-a aruncat ochii spre mine, ca să-mi ia ocara dintre oameni.”

Vestirea nașterii lui Isus Hristos

26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, 27 la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria. 28 Îngerul a intrat la ea și a zis : „Plecăciune, ție, căreia și s-a făcut mare har ; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei !” 29 Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemne urarea aceasta. 30 Îngerul i-a zis : „Nu te teme, Marie ; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. 31 Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia îi vei pune numele Isus. 32 El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt ; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. 33 Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit”. 34 Maria a zis îngerului : „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat ?” 35 Îngerul i-a răspuns : „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care

Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. 36 Iată că Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea un fiu la bătrânețe ; și ea, căreia i se zicea stearpă, este acum în a șasea lună. 37 Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere. 38 Maria a zis : „Iată, roaba Domnului ; facă-mi-se după cuvintele tale !” Și îngerul a plecat de la ea.

Cântarea Mariei

39 Maria s-a sculat chiar în zilele acelea și a plecat în grabă spre munți, într-o cetate a lui Iuda. 40 A intrat în casa lui Zaharia și a urat de bine Elisabetei. 41 Cum a auzit Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece, și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt. 42 Ea a strigat cu glas tare : „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelelui tău. 43 Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu ? 44 Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie. 45 Ferice de aceea care a crezut ; pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini”. 46 Și Maria a zis : „Sufletul meu mărește pe Domnul 47 și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu, 48 pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită, 49 pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt, 50 și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El. (Cont. în nr. viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” ! I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 129 / D. 21 August 2016

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Te știi de băiat cuminte !
- Ce ați ascuns în șorț ?
- Povestea vacii și a porcului !
- Nu te teme de nimic !
- Proverbe latine despre nedreptate.
- A-și da arama pe față.
- Dicționare / Să citim Biblia împreună !

IOV 11 : 14
„Depărtează-te de fărădelege și nu lăsa nedreptatea să locuiască în cortul tău”.

Editorial. Când totul pare a fi pierdut ! (III) Viața : alegeri urmate de răsplătiri sau disciplinări!

Trebuie să ne reamintim că omul este *format* din duh, suflet și trup. Atunci când facem lucruri pentru care conștiința ne condamnă, vom avea o neliniște interioară.

Cumva eu sunt și judecătorul (există ceva în duhul meu, în conștiința mea care mă mustră) dar și inculpatul (ce păstrează / stochează în suflet, amintirea răului făcut).

Dacă nu îmi rezolv problema, (urmările păcatului înfăptuit, într-un anumit interval de timp), informația din mintea mea (de pe *hard disk*) nu se va șterge, dar apăsarea spirituală va fi și mai mare. Dumnezeu este *Cel ce vede* ce se petrece în suflet.

Referindu-de la un caz concret, (din vremurile în care trăia pe pământ apostolul Ioan), Dumnezeu spunea despre femeia respectivă : „**I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei ! Iată că am s-o arunc bolnavă în pat ; și celor ce preacurvesc cu ea am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.**

Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate bisericile vor cunoaște că „Eu sunt Cel ce cercetez rărunchii și inima” ; și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui”. (Apocalipsa 2 : 21 - 23)

Dumnezeu este drept și El este atent la lumea interioară a omului, cunoscând foarte bine motivația pe care o are un om, atunci când face un anumit lucru, prin care îl afectează pe un anumit semen al lui ! Un om în vârstă, îi spunea fiului său aceste cuvinte :

„Și tu, fiule Solomoane, cunoaște pe Dumnezeul tatălui tău și slujește-I cu toată inima și cu un suflet binevoitor ; căci **Domnul cercetează toate inimile și pătrunde toate închipuirile și toate gândurile.** Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine ; dar dacă-L vei părăsi, te va lepăda și El pe vecie”. (I Cronici 28 : 9)

Relațiile deteriorate nu se repară de la sine și trebuie să știm că lucrurile nu rămân nerezolvate : „În orice pricină de înșelăciune cu privire la un bou, un măgar, o oaie, o haină, sau un lucru pierdut, despre care se va zice : „Uite-l !” – **pricina amânduror părților să meargă până la Dumnezeu ; acela, pe care-l va osândi Dumnezeu, trebuie să întoarcă îndoit aproapelui său**”. (Exodul 22 : 9)

Din momentul în care omul *dă drumul* unui gând (sau unui cuvânt) pe care îl

trimite precum arcul săgeata, (cu scopul precis de a răni), în conștiința lui se imprimă o muștrare de care nu poate scăpa, deoarece această informație (jignirea făcută) a intrat automat și în baza de date a lui Dumnezeu, iar acolo omul nu are acces.

În Biblie scrie cum va fi în ziua judecății : „*Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este Cartea Vieții.*

Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea ; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele.

Fiecare a fost judecat după faptele lui. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în iazul de foc”. (Apocalipsa 20 : 12 – 15) (Continuarea în nr. viitor)

De-ale copiilor ...

Într-o familie existau doi copii. Amândoi erau băieți. Într-una din zile, unuia îi veni o idee grozavă. El spuse fratelui său: „*Mitică, hai să ne jucăm de-a liturgia*”. „*Bine, răspuse Mitică, dar să ne împărțim rolurile*”. „*Da, spuse Paul, eu voi face pe-a preotul, iar tu pe-a ministrantul*”. „*Bine*”. Nu după mult timp, mama auzi plânsete afară. Ce se întâmplase? „*De ce plângi Mitică ?*” întrebă ea. „*Pentru că Paul nu mă lasă să joc și eu rolul preotului. Până acum am jucat numai pe-a ministrantul*”. Mămica îl mângâie puțin, apoi se duse la Paul și-i spuse: „*Paule, doar te știu de băiat cuminte, lasă-l și pe fratele tău să fie preotul*”. „*Bine, mamă, dar eu voi fi atunci episcopul*”.

Povestiri cu tâlc

O bătrânică mergea cu greutate prin parcul unui oraș. Drumul ei o conduse la un teren de joacă. Mulți copii se jucau acolo. Cei mai mulți dintre ei alergau desculți. În apropiere, un educator stătea și-i supraveghea. Bătrâna se uita la copii, dar deodată se aplecă, luă un obiect de jos și-l ascunse în șorțul ei. Imediat se prezentă supraveghetorul la ea și o întrebă : „*Ce ați ascuns în șorțul dumneavoastră ?*” Bătrâna femeie, fiind luată prin surprindere, nu a putut să răspundă imediat. Supraveghetorul bănuie că ea ar fi găsit un portofel pe care nu voia să-l înapoieze. De aceea o amenință : „*Dacă nu-mi spuneți ce aveți în șorț, vă voi duce la poliție*”. Atunci bătrâna deschise încet șorțul și-i arătă supraveghetorului un ciob de sticlă. Uimit, omul o întrebă : „*Ce vreți să faceți cu acesta ?*” Femeia răspuse: „*L-am luat de jos pentru ca acești copii desculți să nu calce în el și să se taie*” ... Cât de ușor putem și noi să condamnăm un om, doar bazându-ne pe presupuzițiile noastre ! (Sursa întâmplărilor : internetul)

Rubrica sufletului nemântuit

Povestea vacii și a porcului !

Un bogat se plânse odată la prietenul său : „*Oamenilor nu le place de mine, mă numesc zgârcit și hapsân, cu toate că în testamentul meu am lăsat scris ca averea mea să fie preluată de o instituție caritabilă*”.

Prietenul său îi răspuse : „*Ascultă, îți voi spune povestea vacii și a porcului :*

„*Porcul veni la vacă și-i spuse : „Oamenii vorbesc mai totdeauna numai despre tine.*

Știu, tu le dai lapte, dar eu le dau mult mai multe : le dau carne, slănină, grăsimi și chiar picioarele mele le consumă oamenii.

Cu toate acestea nimeni nu mă iubește. Pentru toți sunt doar un porc. De ce oare ?”

Vaca se gândi un moment, apoi spuse : „Poate că este din cauză că eu le dau în timp ce trăiesc”.

Toți oamenii trăiesc pe același pământ, numai că nu toți ași trăiesc viața la fel !

Unii trăiesc numai pentru ei, alții trăiesc și pentru ei, iar alții trăiesc cu lepădare de sine, numai pentru Isus și implicit pentru oameni !

Diferența dintre ei nu se vede acum, dar va veni o zi în care se va vedea foarte clar ... și așa va rămâne pentru veșnicie !

Apostolul Pavel referindu-se la Ziua judecății, scria despre Onisifor, (pentru binele pe care i l-a făcut, atunci când era închis pentru credința în Domnul Isus) : „*Dea Domnul să capete îndurare de la Domnul „în ziua aceea”*”. (II Timotei 1:18) Lui Daniel i s-a revelat faptul că : „*Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci*”. (Daniel 12 : 3)

Dicționar de antonomază

• **Laconic** (despre exprimare). Care este formulat în cuvinte puține ; scurt, concis, lapidar. Din provincia Laconia, regiune în vechea Grecia, al cărei centru era Sparta, situată în sud-estul Peloponesului. Ținut pietros și puțin fertil, Laconia era locuită în timpuri străvechi de pelasgii din tribul lelegilor ... Laconienii, un amestec între aheii băștinași care i-au precedat pe doriene și străinii aliați ai cuceritorilor sau cucerite, erau oameni aspri, vestiți pentru vorbirea lor concisă. (Din Dicționar de nume proprii, de Radu Mușat, Editura Polirom, 2006)

Cartea veche 144. Înfrânarea trupeză

„*Dacă trăiți după îndemmurile ei, veți muri ; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi*”. (Romani 8 : 13)

La curtea unui împărat un curtean a fost amenințat cu moartea de către alt curtean.

În disperare a grăbit la stăpân, pe care l-a rugat, ca să-l scape de această primejdie. „*Fii mângâiat, - îi zise stăpânul, - și nu te teme de nimic, căci dacă omul acela într-adevăr ar încerca să te piardă, îl voi pedepsi*”. „*O, Stăpâne, - strigă curteanul disperat, - nu accept lucrul îl cer de la tine, ci te rog să nimicești pe inamicul meu cu o zi mai înainte de a mă nimici el pe mine*” ! Așa să facem și noi cu poftele trupului : să le biruim noi pe ele cât mai curând, căci altcum ne vor birui ele pe noi.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

A-și da arama pe față – Această locuțiune ne-a rămas din vremea banilor de aur și argint. Falsificatorii de monede le făceau din aramă și le acopereau numai cu un strat subțire de metal prețios. După un timp de întrebuintare, când se rodea pojghița de aur sau de argint, apărea de dedesubt arama banilor falși sau „calpi”, cum li se spunea pe atunci.

De aici s-a născut vorba : „*a-și da arama pe față*”. Prin analogie, această expresie se aplică persoanelor care, ca și monedele contrafăcute de pe vremuri, își dădeau deodată pe față năravurile și intențiile rele ce stăteau până atunci ascunse sub un zâmbet prefăcut sau sub vorbe poleite.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :

• **AMIN = Fie întărit (confirmat) de Tine** (Doamne). Cuvânt ebraic introdus în Noul Testament (deci în limba greacă), primind aceeași însemnătate în toate limbile popoarelor creștine, adică : „*Așa să fie*”. La rândul lui, cuvântul ebraic „Amen”, este înrudit cu cuvântul egiptean „Amon”, care înseamnă : „**Cel identic cu sine însuși**” (Amon era un zeu egiptean). Când zic „amin” eu trebuie să fiu identic cu gura mea, altfel rugăciunea nu este primită de Dumnezeu. (Deuteronom 27 : 15 – 26, I Cronici 16 : 36,) Domnul Isus este numit în Noul Testament: „Amin” (Apocalipsa 3 : 14)

Versetele săptămânii

„*Vai de cel ce își zidește casa cu nedreptate, și odăile, cu nelegiuire; care pune pe aproapele său să lucreze degeaba, fără să-i dea plata ; care zice : „Îmi voi zidi o casă mare și odă încăpătoare” și-i face ferestre multe, o căptușește cu cedru și o vopșește cu roșu !”* Ieremia 22 : 13 – 14
„*Nimeni să nu fie cu viclenie și cu nedreptate în treburi față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adevărit*”. I Tesaloniceni 4 : 6

Proverbe latine despre nedreptate

• Cine seamănă nedreptate va culege nenorociri. • E mai bine să fii sărac dar cinstit, decât bogat prin mijloace nepermise. • Mai bine să obținem puține foloase pe drept, decât multe pe nedrept. • Este mai bine să accepți o nedreptate decât să o faci. • Uneori nedreptatea folosește chiar și celor ce au suferit-o. • Nu poate fi corect un lucru nepermis. • Stăpânirile nedrepte nu durează nicicând la infinit. (Din Proverbe și cugetări latine. Editura. Albatros. Bucuresti. 1976).

Cum pot fi mântuiți ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23)